

A aital fi comencen a desplegar grossa activitat prop de les autoritats superiors de la província, així com per a obtenir l'ajut moral i material dels pobles veïns, d'aital faisó, que en les actes de l'Ajuntament corresponents a l'any 1842 hi trobem un acord (28 de maig) de dirigir-se a l'Ajuntament de Masnou per tal de que s'uneixi a la petició feta per tal d'aconseguir el canvi de traçat de la Carretera de Vic, així com s'ha fet amb altres pobles del Vallès i la Marina, petició que fôu feta formalment i documentada a la Diputació provincial, qual organisme, després d'haver rebut la petició i totes quantes facilitats s'havien proporcionat els habitants de Granollers, acorda, en el mes de juliol de l'any 1842, encarregar a l'enginyer don Miquel Garriga que fassi els estudis sobre el terreny i aixequi el pla general de la dita via, passant per Granollers, Les Franqueses, La Garriga i altres pobles de les vores del Congost.

Mentrestant s'havia fet aquest pas prop de les autoritats, l'Ajuntament proporcionava a l'enginyer Garriga totes quantes dades i facilitats fossin necessàries per tal d'accelerar el curs de l'expedient que tenia encomanat aital senyor enginyer, i es començaven ja a fer expropiacions per a delimitació de terrenys, construcció de cases i aport de diners. A aital objecte, trobem que es demana l'ajut material als hostalers de Les Franqueses, tota vegada —diu l'acta— que de la favorable solució de l'assumpte n'havien de reportar grans beneficis.

No tot, emperò, eren flors i violes en aquest afer, i en totes edats neixen i creixen protestataris i gent inadapta. Pel què es despren d'un document que hem trobat i que copiarem més avall, hi havia el què en direm «partit de baix», que s'oposava públicament i privada a la pretensió de l'Ajuntament i molts vilatans. Aitals protestataris, tal com en nostra memòria recordem fets posteriors a aquests que estem relatant, aconseguiren, si més no, retrassar l'èxit de l'obra i desvirtuar molt l'acció de la municipalitat, per quant l'acord de l'Ajuntament al qual fèiem referència més amunt i que porta data de 9 de març de 1842, diu: «Enseguida el Sr. Presidente dijo haber visto en el periódico titulado «La Ley» (n.º 129) un artículo comunicado en el que su autor hace una oposición formal, procurando desvirtuar con aquella todos los planes proyectados hasta ahora para conseguir el paso por esta Villa de la carretera que se construye desde Bcelona a Vich, y viendo dichos señores que el pasar por alto y dejar en silencio el citado escrito sería muy perjudicial para esta comarca y que tal vez sería causa de que no se accediese a lo solicitado, han acordado contestarle en términos fuertes, rebatiéndole todos sus dichos y lo que es más, pintando a las claras las ventajas que ofrece el plan

proyectado por el Ayuntamiento y, por el contrario, los perjuicios resultantes del plan trazado y aprobado por el autor del citado escrito. Y como dicha contestación no sea fácil continuarla en el citado periódico, han asimismo resuelto, de conformidad, el que la inserte «El Constitucional», quedando encargados de firmarlo, en nombre de todos, los Sres. D. Manuel Casagemas y D. Esteban Viñamata.»

No hem pogut trobar, per manca de temps, aquests dos articles tan interessants per a fer-se càrrec de l'estat d'apassionament que originaria la qüestió; més, la municipalitat no descansà per tal d'aconseguir son objecte i començà a treballar en l'esplanació de terrenys de la plaça del Bestiar actual, que s'utilitzava per a celebrar-hi el mercat que li dóna nom, i senyalar l'amplada que el futur carrer de Prim i la plaça de Perpinyà haurien de tenir un cop hi passés la carretera. El carrer havia de tenir 35 pams d'amplada i la plaça, qualsterrenys oferiren els senyors de Perpinyà, havia de tenir 26 canes quadrades. Al mateix temps s'elevava altra instància al poder públic i es comissionà per a anar-la a portar personalment a Madrid, al conseller don Manuel Casagemas.

Troblem encara en les actes municipals que: «atendido que mañana debe llegar el Diputado D. Juan Prim, han resuelto unánimes, en vista de los favores dispensados por dicho Sr. al Ayuntamiento, obsequiarlo en el mejor modo

posible, a cuyo fin se saldrá a su encuentro, disponiendo para después el que se reúna la música del Batallón para entonarle algunos versos acompañados de la música y concluir la serenata con toda solemnidad.»

Tot ho posava a contribució l'Ajuntament per tal de triomfar en la seva dèria, com pressentint l'immensa importància que per a Granollers tenia el projecte, puix que encara trobem altre acord que diu el següent:

«Como es preciso agotar todos los medios y recursos para neutralizar los funestos efectos de la oposición hecha con tanta tenacidad al importante proyecto del paso de la carretera general de Barcelona a Vich por esta Villa, y no pudiendo el Cuerpo verificarlo en razón de sus tan árduas como interesantes tareas, ha resuelto nombrar una Comisión auxiliar, compuesta de los Vocales D. Esteban Vendrell, D. Francisco Gurguí, D. Victor Valls, D. Mariano Sagúes y D. Miguel Torradabella, la que, presidida por el Sr. Alcalde D. Manuel Casagemas, se ocupe constantemente del negocio, no perdiendo medio ni fatiga hasta ver conseguido un objeto de tan alta importancia.»

Amb aquestes paraules es nomenava la dita comissió en 13 de novembre de 1842, i el 30 del mateix mes de l'any següent l'Ajuntament delega l'alcalde, que allavors ja s'era

EL GENERAL PRIM

Al general Prim, el nom del qual honora el tros més llarg de la nostra carretera, li devem aquesta als granollerins. En ell s'empararen els nostres avis, molt amics seus; i per a correspondre a aquell afecte i també perquè en l'heroi popular hi havia un gran home de govern i un gran patriota, als arguments de caràcter tècnic-militar que s'oposaven als desigs de Granollers, ell objectà que les carreteres són també perquè els pobles en les hores de pau visquin i prosperin

(Retrat que conserva la família Vendrell amb l'autògraf del general)